

salg og levering af nye køretøjer at påmontere visse tilbehørsgenstande, uden at der skal svares registreringsafgift af disse. Foreningen har foreslået, at loven skulle indeholde en bemyndigelse for finansministeren til at udfærdige en fortegnelse over ekstraudstyr, som kunne holdes uden for afgiften. Udvalget må imidlertid være enig i den opfattelse, som er kommet til udtryk i finansministerens bemærkninger til foreningens henvendelse om dette spørgsmål (bilag 6 i bilagshæftet), og hvorefter det vil blive så godt som umuligt at udfærdige en fortegnelse, der dækker alle former for ekstraudstyr, som kunne holdes uden for afgiftspligten. Hertil kommer, at ekstraudstyrsgenstande, der udgør supplement til ét køretøjs standardudstyr, på andre modeller optræder som standardudstyr, og at udstyr, som på et givet tidspunkt hovedsagelig optræder som ekstraudstyr, i tidens løb ofte vil blive standardudstyr på alle eller så godt som alle biler.

Udvalget har også overvejet den mulighed, at kun det udstyr, der er fabriks- eller importørmonteret for den pågældende model, skal medregnes til et køretøjs afgiftspligtige værdi. Også denne mulighed har finansministeren imidlertid taget afstand fra i en besvarelse af et spørgsmål fra udvalget, jfr. bilagshæftet side 5.

Da udvalget imidlertid er enig med Danmarks Automobil-Forhandler-Forening i, at lovforslagets bestemmelser om afgift af udstyr kan volde vanskeligheder i praksis, går udvalget ind for, at der åbnes mulighed for levering af afgiftsfrit ekstraudstyr sammen med et nyt køretøj, hvis det kun drejer sig om udstyrsgenstande til en samlet værdi af ikke over 300 kr. Finansministeren har tiltrådt, at der stilles ændringsforslag i overensstemmelse hermed.

3. På given foranledning ønsker udvalget at fremhæve, at det af finansministeren er blevet oplyst, at lovforslagets formulering af bestemmelserne om afgiftsrefusion til invaliderede ikke tilsigter nogen stramning af de gældende bestemmelser, men tværtimod skulle skabe grundlag for en smidigere tilpasning af disse regler til ændrede behov hos de invaliderede.

De stillede ændringsforslag tilsigter at åbne mulighed for at lægge administrationen ud til de lokale revalideringscentre.

Afsnit II.

Udvalgets overvejelser om beskatningen af vare- og lastvogne angår dels spørgsmålet om disse vognes berigtigelse med halv afgift, dels spørgsmålet om, hvorvidt de såkaldte papegøjepladevogne må indrettes som personvogne med sideruder uden yderligere betaling af afgift.

A. 1. Siden maj 1969 udgør afgiften af motorvogne med en tilladt totalvægt ikke over 3 tons, når de er konstrueret og indrettet til godstransport, halvdelen af personvogns-afgiften. Kun når køretøjerne er over 3 tons, er de afgiftsfri. Som det fremgår af flere bilag til betænkningen og finansministerens bemærkninger hertil, har denne ordning fremkaldt en vis forvridding af handelen med vare- og lastvogne, og udvalget har overvejet forskellige løsninger af dette problem.

Der skal først gøres nogle bemærkninger om mulighederne for at erstatte den nuværende afgift af varevogne med en afgift, som aftager jævnt med stigende totalvægt og ophører helt for køretøjer med totalvægt på omkring 4 tons.

En sådan afgift måtte bestå af to dele, nemlig dels en afgift af køretøjernes pris, dels et fradrag, som beregnes i forhold til køretøjernes totalvægt. Fradraget måtte indrettes således, at værdiafgiften af de tungeste køretøjer stort set blev opvejet af vægtfradraget.

En sådan afgift kan rent afgiftsteknisk tænkes etableret, men den vil kunne få uønskede virkninger, fordi det vil være nødvendigt at sætte fradraget til et forholdsvis stort beløb pr. kg totalvægt. Da totalvægtene inden for visse grænser kan ændres i op- eller nedadgående retning på alle disse køretøjer efter markeds- og prisforholdene, vil en sådan afgift tilskynde fabrikanter m. fl. til at forhøje totalvægten af deres populære køretøjer udelukkende for at spare afgift. Udvalget kan derfor ikke gå ind for et sådant system.

2. Med udgangspunkt i et forslag fra Skandinavisk Motor Co. A/S (Bilag 9 i bilagshæftet) har udvalget overvejet, om det skulle være muligt at udforme en særlig afgiftsregel for udprægede varevogne med frembygget førerhus, navnlig således, at der for sådanne køretøjer om muligt fastsættes en særlig, lavere afgiftsats, eventuelt kun for vogne med total-